

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	4	frt.
Félévre	2	"
Negyedévre	1	"

HIRDETÉSI DIJ:
háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitván minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentelen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Előfizetési felhívás

EPERJESI LAPOK

társadalmi s gazdasági hetilapra.

Előfizetési feltételek.

Egész évre	4	frt.
Félévre	2	"
Negyedévre	1	"

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájába intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postátalványnyal eszközölhetők.

Eperjes, október 4-én.

A mi gazdasági életünket a legszomorubb világitásban tünteti fel, ez azon sajnós tény, hogy az uzsora hazánkban a legutóbbi időkben roppant pusztításokat tett s tesz még most is.

S oly megdöbbentők valának e pusztítások, hogy maga a törvényhozás is kénytelennek látta magát újból korlátokat szabni a mérveket nem ismerő uzsoráskodásnak, bár eme korlátokat néhány évvel ezelőtt a szabadelvűség uralkodó áramlatától s még inkább a külföldi intézmények utánzásának vágyától vezéreltetve, épen ő maga döntötte volt le.

Meghozott az új uzsoratórvény, ámde ez — miként előre látható volt — korántsem bizonyult be oly gyökeres védelmi eszköznél, mely az uzsora által sújtott népet az ellen teljes sikerrel megóalmazhatná.

E messze elharapódzott baj kiirtását nem lehet oly módok- és eszközöktől várni, melyek csak palliatív rendszabályok gyanánt tűnnek fel.

Hogy az óvszerek gyakorlatilag s a kívánt mérvben hassanak, arra mélyreható intézkedések kellenek, melyeknek az kölcsönözön erőt és biztosítson sikert, hogy maguktól az érdekeltektől indulnak ki.

Ha végigtekintünk közéletünk viszonyain, azon tapasztalatra jutunk, hogy kivált a kisbirtokos osztály az, melyet az uzsora leginkább sújtott.

A nagybirtokosról nem szólunk, annak a legbővebb és legkedvezőbb hitelforrások állanak rendelkezésére. A városi iparosnak, ki üzletét szakértelemmel és szorgalommal folytatja, szintén vannak hitelforrásai, menyiben ma már hazánk majdnem minden városában van takarékpénztár vagy más hasonló pénzintézet, hol aránylag olcsó kamatra és könnyen teljesíthető feltételek mellett kapni pénzt, de már a kisbirtokos-osztály számára nem igen léteznek oly hitelforrások, honnét a pénzre szoruló gazda elviselhető feltételek mellett vehetne fel kölcsönt.

Ily körülmények között a gazda az uzsorához fordul, attól remélve segítyt.

Az uzsorások, kik jól ismerik a viszonyokat, sietnek kizsákmányolni azokat. Ennek azután olyan az eredménye, a milyent naponta szemlélhetünk. Foglalat, árverés. Az előbb jómódu gazda, ki a kamatok súlyát már nem képes elviselni, egyszer csak azon veszi észre magát, hogy a telek, melyet atyjától örökölt, nem övé többé, s hogy ő csaknem észrevétlenül koldussá, földönfutóvá lett.

Igy állanak tényleg a körülmények s ez igen szomorú, ha meggondoljuk, hogy Magyarország adózó lakosságának több mint fele a kisbirtokos osztályhoz tartozik.

Hogy e bajnak gátat vessünk, mindenekelőtt szükséges a kisbirtokos osztály számára olcsó s kedvező hitelforrásokat teremteni s a mi fő: hatni kell, hogy a népnél a hiányzó takarékosági ösztönt felébresztjük és megszilárdítsuk.

Ha azt elérjük, úgy egyrészt megszűnik annak szüksége, hogy a nép az uzsorát igénybe vegye, másrészt pedig a takarékosági hajlam megszilárdulása folytán az uzsora önmagától, külső kényszer nélkül is megszűnik.

Németország azon szerencsés országok közé tartozik, melyekben az anyagi jólét nagy fokot ért el. Ott nyoma sincs az uzsorának, mert nincs talaj, melyen az tért foglalhatna, s melyben gyökeret verhetne. Ott majdnem minden községben népbank, takarékos hitelegylet létezik, mely elegendő és alkalmas módjait nyújtja az olcsó hitel igénybevitelének.

Ezen önszegélyző hitelegyleteknek még az a jó hatásuk is van, hogy a népnél a takarékosági hajlamot nagy mértékben felfokozzák.

Németországban és Svájcban nem vesznek igénybe idegen tőkét, hanem takarékoságuk eredményéhez fordulnak, s abból meritik azt az erőt, mely gazdaságuk zavartalan folytatására szükséges.

Nálunk pedig épen ellenkezőleg az az irány uralkodik, hogy idegen tőkével fedezzük hitelszükségleteinket, nem gondolva meg

azt, hogy ezen tőke kamatjaival együtt, tehát minden esetben tetemesen felszaporodva visszavándorol oda, honnét szereztük.

Ily gazdálkodás nemcsak, hogy nem előnyös, de sőt határozottan káros, mert így nem teszi magát gazdaggá sem az egyes, sem pedig ahhoz nem járul hozzá, hogy a nemzeti vagyon gyarapodjék, hanem ellenkezőleg, annyival szegényebbé teszi magát és az országot, mint a mennyit a fizetett kamatösszeg s annak a nemzeti vagyon érdekében forgalomba hozatala eredményezett volna.

Arra kellene tehát a mérvadó köröknek törekedni, hogy nálunk is meghonosítsák a községi népbankok üdvös intézményét, mely a külföldön mindenütt oly áldásosnak bizonyult.

Meg fog akkor nálunk is szilárdulni a takarékosági hajlam, mely jelenleg fájdalom annyira hiányzik s akkor fogjuk remélhetni azt, hogy végre megszűnik nemzetünknek az a felemletes ellensége is, mely minket tönkrevetéssel fenyeget: az uzsora.

Távirdakezelői tanfolyamok.

A helybeli m. kir. távirtda-főnökségtől vettük a következő közleményt.

Távirdakezelők kiképzésére tanfolyamok nyitása nők számára.

Távirdakezelők kiképzésére újabban (hatodik ízben) tanfolyamok fognak tartani Budapesten, Temesvárott, Kassán, Kolozsvárt, N.-Kanizsán és Zágrábban az e helyeken székelő kir. távirtdaigazgatóságoknál.

E tanfolyamokra, melyek f. év októberhó 12-én nyitnának meg s 6-8 hétig tartandak, hallgatónak kizárólag csak nők vétetnek fel, és pedig korlátolt számban Budapesten és Zágrábban

TÁRCA.

Csevegés a francia négyesről.

Cime azt mondja, hogy francia, pedig eredetere nézve nem francia, hanem angol, hol countrydance, (Anglaise, Contredanse) elnevezés alatt fordul elő, különösen a nép körében, mely élénken táncolja.

Ezen countrydance 1710-ben egy táncmester által Franciaországban is meg lón honosítva, a hol nemsokára általánosan felkarolták. A tour-alakzatok azonban oly számra nőttek fel, hogy végre elhatározták a legcsinosabb dallamokat és tourokat kiválasztani s azokat azután négyesekben rendszeresen kombinálva, táncolni.

Igy keletkezett a mai négyes, mely a tourokat meghatározza, s melynek dallamai mindig megtartják jellegüket. Midőn ilyként szervezték a négyest, voltak bizonyos kedvenc-tourok, melyek l'Été, le Pantalon, le Trénis, la Pastourelle, és la Poule elnevezések alatt valának ismeretesek E tourokat és azok dallamai lapidomokul lőnek elfogadva s megtarták eredeti elnevezéseiket, melyek mai nap is változatlanul ugyanazok. De nézzük azokat egyenkint. Le Pantalon. Egy régi négyes-dallamra egy izben a következő verszetet rögtönzték:

Le Pantalon
De Toinon
N'a pas d'fond.

S mivel e kis dal általános tetszést aratott, úgy hogy minden salonban énekelték, az egész táncot e dalnak kezdő szava után le Pantalon-nak keresztelték el.

L'Été. 1801 körül egy másik négyes vált híressé, melyet le Pas d'Été-nek neveztek. Ezt élénken, keccsel s elegánsan táncolták, úgy hogy e Pas-t csak igen jó táncosok lejtették, kik azt azonfelül betanulták. Ezért nem is igen tetszett azoknak, kik nem tudták táncolni s a nézéssel voltak kénytelenek beérni. Azért át lón alakítva, olyanná, a minő jelenleg is.

La Poule. 1802-ben a híres Julientől jelent meg egy négyes, tyukhangok utánszásával végződött. Ezen négyest is — mivel új és csinos vala — felkarolták s dallamát alapul elfogadták, bár a későbbi szerzeményekben tyukhangokról szó sincs többé.

La Treinitz, vagy le Trénis. E tournak 1801-ben Treinitz, egy táncáról híres incroyable, (ugyan az, a ki az „Angot“ című operetben is szerepel) volt a feltalálója. Treinitz gyönyörűen csinálta. A mikor ő táncolt, mindig nagy nézősereg vette körül. Felláltak székre, asztalokra s úgy megbámulták, mint valami csodát.

La Pastourelle. E tourt azért nevezték így mivel zenéje pásztordalokból volt összeállítva. Le Finale a berekésztő tour, melyet már neve magyaráz meg. 1816-ban jelentek meg az első, zongorára szerzett négyesek, melyek mind a hat tourt foglalták magukban.

Legnagyobb virágzásnak indult a négyes az első császárság korában, a mikor is Treinitz azon kívül Flahaut tábornok, Murat, Hanalia asszony (egy szép creolnő) és a bájos Hortense királynő voltak a leghíresebb táncosok.

Trénis rendszerint meg szokta volt barátjait s ismerőseit hívni, hogy táncában gyönyörködjenek. Meghívásain ez volt olvasható: „Monsieur de Trénis dansera aujourn'hui.“ (Trénis ur ma táncolni fog.) Ily alkalmakkor a terem mindig zsúfolva meg volt telve.

„Nem tartja ön a négyest igen hideg, egyforma táncnak“ kérdezték egyszer tőle.

„Mi jut eszébe?“ válaszolá. — „A négyes egy szép kis dráma. Két pár egymással szemben foglal állást. Még egészen idegenek. A Pantalonban ismeretséget kötnek, melyet a chaine anglaise és chaine des dames által folytatnak. Az urak még rendületlenül hivi hölgyeiknek s viszont ezek az előbbieknél, nem hagyják el egymást, csupán az ártatlan chaine des dames-ban. Az Été-ben már bizalmasabb jeleget ölt a viszony, mindkét oldalról egymás felé közelednek s az urak átellenesik hölgyeivel táncolnak, de még mindig a nélkül, hogy

husz-husz; Temesvárt és Kassán tizenöt-tizenöt; Kolozsvárt és N.-Kanizsán tiz-tiz.

Felvételnek pedig azok, kik

1. a magyar korona területen születtek;
2. 18 életévüket már betöltötték, de 30-ik évüket még nem haladták túl;
3. egy felsőbb elemi, illetőleg polgári iskolát vagy tanításra jogosított és nyilvánossági joggal felruházott, magánnevelést kielégítő sikerrel végeztek; magyarul és németül (Horvátországban horvátul és németül) beszélnek és ugyanezen nyelveken tisztán, könnyen olvashatólag írnak; megjegyezve, hogy más hazai vagy idegen nyelvek ismerete az illetőkre nézve a felvételnél is előnyül szolgál;

4. épek, egészséges testalkatúak és
5. fedhetetlen jó erkölcsűek.

Azok, kik ezen tanfolyamokra felvételt óhajtanak, kötelesek ez iránti kérelmüket sajátkezűleg írva és a fentebbi követelményeket igazoló okmányokkal u. m. keresztlevéllel, iskolai, orvosi és erkölcsi bizonyítvánnyal felszerelve a budapesti temesvári, kassai, kolozsvári, kanizsai és zágrábi m. kir. távirdaigazgatóságok közül ahhoz, melyiknél a nyitott tanfolyamot hallgatni akarják legfeljebb f. évi októberhó 5-éig benyújtani.

Az özvegyek kérelmükben ezen körülményt, valamint netaláni gyermekeik számát is tartoznak felemlíteni.

A kitűzött határidőn túl beérkező vagy a szükséges bizonyítványokkal kellőképpen fel nem szerelt kérvények nem fognak tekintetbe vétetni.

Azok, kik a tanfolyamra folyamodványaik alapján felvehetőnek fognak találni, erről tudósítván kötelesek f. év októberhó 10-én az illető igazgatóságnál jelentkezni, mely alkalommal szép és helyes írásuk tekintetében, valamint nyelvismeretükre nézve előzetes vizsgálat alá fognak vétetni s végleges felvételük csak vizsga sikerülte esetén fog kimondatni.

Minden tanfolyam hallgató köteles a beiratás alkalmával o. é. két (2) forintot lefizetni az ugyanakkor neki átadandó „távírási szabályok és díjtáblák,” valamint távirda hálózati térképért.

A magyar nyelven, (Horvátországban horvát nyelven) előadandó tantárgyak:

1. népszerű villamoságtan;
2. gép- és kapcsolástan;
3. földrajz különös tekintettel a távirda hálózatra;
4. távirda szolgálati utasítás;
5. a távirдавезetékek építésének főbb elvei;
6. a gyakorlati távirda szolgálat.

A tanfolyam bevégeztével a hallgatókkal, minden előadott tantárgyból részint szóbeli, részint írásbeli vizsgálat fog tartatni a távirdaigazgató vagy helyettesének felügyelete alatt.

Azok, kik a vizsgálatot sikerrel kiállották, képességüket igazoló bizonyítványt nyernek.

Az ekként minősítettek kötelesek az önálló működésre szükséges gyakorlat megszerzése díjazás nélkül egy az illető igazgatóság által körülményeknek lehetőleg megfelelően kijelölendő kir. távirдай tisztai állomáson magukat a szolgálatba bevezettetni.

Az önálló működésre való képesség elérése után, egyelőre a szükséghez képest napidij mellett szolgáltatásra fognak behivatni.

Az állandó alkalmazás az illetőknek egyelőre nem, de később azon időpontra helyeztetetik kilátásba, midőn a még alkalmazásra való már begyakorolt régiebb jelöltek el lesznek helyezve.

Eperjes szab. kir. város főorvosának közegészségügyi jelentése az 1878. év harmadik negyedéről.

A múlt évnegyed közegészségi állapota kedvezőtlen volt, mennyiben az eleinte csak szórva nyoson mutatkozó vörheny és himlőbetegségek közül az utóbbi, szeptemberhóban járványos jellegű öltött és míg előbb egyedül gyermekeknek, utóbb felnőtteknek is észleltetett. — Tapasztaltatott azonban, miszerint a valódi himlő csupán a sikeretlenül vagy éppen nem oltottaknál fordult elő és azoknál — az esetek többségében — halállal is végződött.

A szarvasmarhák közt is uralgott a járványos száj- és körömbetegség, azonban kedvező lefolyással és jelenleg majdnem végképen megszűnt.

Orvosrendőri vizsgálat tárgyát képezte a nyilvános áruba bocsátott gyümölcs, mely alkalomkor a közfogyasztásra ártalmasnak talált négy ízben elkoboztatott; — vizsgáltattak továbbá a helyi nyilvános kádfürdők.

A városi polg. kórházban ezen évnegyed alatt gyógykezeltetett 55 fekvő beteg és ugyanott 179 járóbeteg részesült orvosi tanácsban.

Kelt Eperjesen, 1878. október 3-án.

Dr. Kovács Antal,

Eperjes város főorvosa s kórházigazgatója.

Különfélék.

Az inséges miskoleziak javára utólag járultak:

Ruha neműekben: Berthóty Antonia urnő, Krajzell Aline urnő, Kubinyi Sónia urnő, Mathaeidesz Emilia urnő, Novák Emilia urnő, Oravec András ur, Parocz Erzsébet urhölgy Péchy Teréz urnő, Sarlay Melania urnő, Schulek Sarolta urnő.

Pénzben: Lachapelle kisassz. tanítványai 4 frt 10 kr. Berthóty Antonia urnő 1 frt. Engländer Regina urnő 50 kr. Lerner Eleonora urnő 50 kr. Schwarzer urhölgy 1 frt. Összesen: 7 frt 10 kr., mely kegyes adományok annak idején a polgármesteri hivatalhoz valának Miskolcra küldve; mikért fogadják a nemes adakozók előlegesen is szíves hálás köszönetét a közbenjáró helybeli nőegyletnek. — Közli: Nehrer Emma.

Színház. Veres László városunkban már ismert színigazgató megérkezett társulatával s ma kezdi meg előadásai sorát a „Vereshaju“-val.

A társulat tagjainak névsora a következő: Férfiak. Veres László, drámai- és kedélyes apa, (igazgató). Gaál Sándor jellem szerepek, operette-énekes, (rendező). Polgár Gyula, operette buffé-énekes és komikus, (rendező). Hegyesi Pál, 1-ső operette tenor. Csizsár Kálmán, szerelmes és társalgási. Kremer Sándor, bonvivant operette énekes. Kovács Pál, paraszt-komikus. Leövey József,

II-od szerelmes és társalgási. Sebők Lajos, népszínmű énekes. Murányi Lajos, II-od apa és kardalnok. Németh József, segéd színész és kardalnok. Bocskai József, segéd színész és kardalnok. Kuczko Gyula, segéd színész és kardalnok. Romvári Lajos, sugó.

Nők. Veresné Matild, drámai szende és társalgási. Leövey Ilka, fiatal hősnő és társalgási. Cserváry Josefín, I-ső operette és népszínmű énekes. Kovácsics Pálné, II-od operette és népszínmű énekes. Vinczéné, drámai és vígjátéki anya és komika. Györfi Vilma, vígjátéki szende. Sebők, segéd énekes és kardalnok. Béresi Mari, segéd színész és kardalnok. Hegedüs Nándorné, segéd színész és kardalnok.

A színigazgató érdekes repertoire-t helyez kilátásba s bérletet hirdet 12 előadásra, mely a következő darabokat fogja magában foglalni: Hamupipóke színmű. 49-ik cik dráma. Zsándár népszínmű. Tündérhaj énekes vígjáték. Hol van hát a gyerek? bohózat. Kisasszony feleségem operette. V. László dráma. Tricoche és Cacolet vígjáték. Nagypó népszínmű. Vizözön színmű. Talléros pékné operette. Gályarab, Vályán János színmű. Földszint és emeleti körszék 8 frt. Zártszék 6 frt. Bérleni lehet T. Alexander József úrnál és az igazgatónál.

A Széchenyi-kör igazgató választmányá f. hó 8-án ülést tartand, mely alkalommal jelentés fog tétetni a történelmi társulat meghívása, a pénztári állás, a zongora megvétele s végre a kör által legközelebb rendezendő házi-előadás valamint a daltársulat megalakítása tárgyában.

Az időjárás már nagyon őszi jeleket öltött. Süt a nap, de a hideg — kivált a reggeli és esti órákban — már igen érzékeny.

Nagy zaj uralkodott e hó elején városunk utcáin. Bevonultak ugyanis az ezidei ujoncok, kik more patrio éktelen kiabálással s állítólagos énekléssel mutatták meg, hogy legalább még egy napig szabad emberek. Bezzeg másnap igen meg voltak hunyázkodva, a midőn a méltóságos káplár ketős sorba állítá őket, hogy bakkancsba és munda durba bujtassa. — Ugyanakkor lőnek elbocsátva, kik három évöket leszolgálva, most a tartalékba osztatnak be.

Hivatalosan constatálva van, hogy Miskolcra megrongáltatott 2182 ház, teljesen elpusztult vagy lakhatatlanná lett 698, eltemetett 260 ember — (mennyi hibázik? még nem tudatik) különféle marha 400-nál több. A második árviznél (szept. 27-én) csak egy ház dőlt össze, ember nem veszett el, mert nappal áradt úgy a Pecze mint Szinva s az utóbbi gyorsan folyhatott le, minthogy azt malmak nem gátolták többé. Eger a második árviz által újból nagy károkat szenvedett.

Szalánczon grf. Forgách közeli uradalmán, egy szászországi vállalkozó gőzfűrészt állított fel 4 gáttal, az ottani faállományok feldolgozása végett. Hasonlót cselekszik Kassa városa tömérdek erdeinek értékesítése céljából. Magyarországnak nagy kincse az erdők, és mégsem talál az országgyűlés tiz év óta annyi időt, hogy egy kis törvényt alkosson, mely az erdőpusztításokat gátolja és megvédi a szaporítást. Látjuk, érezzük, mennyire mentünk a magas politikával: fordítsunk már

egymást érintenek, hacsak nem pillantásaikkal. A Poule még bensőbbé teszi a viszonyt, itt már mindkét pár egymásba fonódik, urak és hölgyek kölcsönösen összefogóznak. A Pastourelle még tovább megy, abban mindenik ur hölgyét vetélytársának engedí át. A Finale-ban végre udvariasan bucsut vesznek egymástól s kiki megy a hová kedve tartja.

Bécsben a negyvenes években kezdtek először táncolni a négyest nyilvános bálokban s huzamosabb időbe került, míg az végleg meghonosodott. Ma már mindenki tudja, hogy mit tesz az, egy első négyesre engagirozva lenni! Nem is mulasztja azt el senki, kerüljön bárminő áldozatba. Sok szép adomát beszélnek e tekintetben.

Azon időben, a midőn Bécsben a négyest nagyban felkarolták, egy elegans világi, ki éppen egy ebédnél későn jött haza, levélkét talált otthon, egy hölgytől, kinek már huzamosabb ideje udvarolt, a nélkül, hogy kegyét megtudta volna nyerni. E levélke ígéretet tartalmazott, hogy a hölgy az első négyest a mai bálban vele fogja táncolni. Emberünk órájára tekintett s ijedten észrevette, hogy lehetetlen lesz idejekorán érkeznie a bálba, mert jól tudta hogy a végtelen kocsisor csak lassan halad előre. Amellett az időjárás borzasztó volt s így gondolni sem lehetett arra, hogy gyalog mehessen.

Ekkor egy igen praktikus dolog jutott eszébe. Mig ugyanis öltözött, szolgálának egyikét a kórházba küldé, egy afféle hordszéknyért, melyben veszélyes beteget szállítanak. Abban aztán hosszabban lefeküdt szerencsésen elhaladva a vég nélküli kocsisor mellett s áthatolva az utcákat ellepő bémész tömegen, mely a hordszék elől mindennél meghátrált.

A kapus természetesen elutasítá a hordszékét, azonban a dandy félrelökte a födelet s a körülállók kacagása közben abból kiugorva egyesenesen hölgyéhez sietett, kivel a négyesre állást foglalt. Ez este éppen Lanner Józsefnek egyik négyesét játszották először, melynek az az ominosus címe volt: „Rouge ou noir.“ (Lanner 199-ik szerzeménye).

Párizsban ugyanezen időtájban egy kevésbé tréfas eset adta elő magát, melynek azonban szerencsére egészen jó vége lett.

Farsang vasárnapja volt. N. grófnő éppen a Szt. Tamás-egyház lépcsőzetén felsietett, midőn egy asszony szólítá meg, kinek eltorzult arcvonásai s rongált ruházata nagy inségre mutattak. A koldusnő fiatal volt, sőt szépnek is tarthatta volna az ember, ha szokatlan pir és számos ránc el nem csufították volna arcát, mely ezenfelül fekete fátyollal is volt takarva.

„Asszonyom — szóló csendes s szégyentől reszkető hangon — az isten önt annyi sokfével áldotta meg, mondják, hogy szive jó és könyörületes, én pedig el vagyok erőtlenedve, csaknem meghalok; kérem könyörüljön rajtam.“

A grófnő mélyen meg volt hatva, tárcája után nyúlt, de nem volt nála.

„Kedves gyermekem, fájdalom nincs nálam pénz, de légy türellemmel, mise után fölkereslek s te aztán velem jöhetsz.“

Ah asszonyom. — nyögé amaz — Jöttenni szintén imádkozás. Ön azt parancsolá nekem, hogy várjak, míg kijön. Fél óra mulva talán már nem is élek. Hiszen érzem mint fogy az erőm.“

A grófnő, bár a hangot kissé csipkedőnek találta, nem habozott jót cselekedni, a miért is a koldusnővel együtt hazakocsizott. Odaérve a koldusnő a grófnőt szobájába követte, melynek ajtaját hirtelen elrejtette. Ezután elővont egy bibliát s ünnepélyes komolysággal felszólítá a grófnőt, hogy tegyen esküt arra, hogy soha senkinek el nem fogja árulni a mi most történni fog. Egy zsebpisztoly csövének villogása hathatósan támogatá e felszólítást; nem csoda tehát, hogy a kővé vált grófnő azonnal kész volt megesküdni.

„S most asszonyom — szóló a koldusnő — nem kevesebbet mint 6000 frankot kérek. Csak kölcsön gyanánt kívánom az összeget s ön bizonyára nem kételkednék az adós hitelében, ha őt megnevezném.“

A grófnő némán előszámlálta a kívánt össze-

get, mire a koldusnő, pisztolyát folyvást a grófnőnek szegezve eltávozott.

A délutáni órákban a legismertebb divaturacsok egyikét, ki minden vagyonát elprédálta s most várólagos örökségére csinált adósságot, egy bájos fiatal leány kereste fel.

„Kedves Edém — mondá — ma elfogsz az operabálba vezetni; Musard egy új négyesét fogja játszani, melyre én okvetlenül táncolni akarok.“

„Ez teljesen lehetetlen, édes Eglantine-om — viszonzá az ifju szomoruan. — Te jól tudod, hogy ama rut unzóság, a kitől minap 5000 frankot kölcsön vevék, vadállat módjára üldöz. S így könnyen megeshetnék, hogy a bálból egyenesen az adósok börtönébe kerülnek.“

„Pah, a mi ezt illeti, teljesen nyugodt lehetsz kedvesem. Te nénédől N. grófnőtől nem akartál pénzt kölcsönözni. Nos ő az én közbenjárásom folytán 6000 frankot bocsát rendelkezésedre. Ebből kifizetheted a váltódat s a fölsóleggel pompás mulatságot csapunk.“

„Hogyan, nénémől kaptad volna ez összeget? Bizonyosan félreértés van a dologban.“

Ugy van, a mint mondom, meg köszönheted szépen a grófnőnek.“ Erre aztán a leány elbeszélte az általa elkövetett farsangi tréfát.

A fiatal ember nagyot ijedve kapta a sok bankót, odasietett a grófnőhöz s terden állva bocsánatot kért a meggondolatlan leány részére ki csak iránta való ragaszkodásból követte el e merényt.

„Szívesen megbocsátok neki — szóló erre a grófnő — mert ő adott alkalmat arra, hogy unokám nemes szívét megismerhettem. Küld el holnap összes hitelezőidet hozzám, a 6000 frankot pedig tartsd meg.“

Midőn aztán Ede este ott járkált az operabálban, egyszerűen csak hozzásimul egy női álarc, fölébe sugva:

„No lám, ugy-e megmondtam, hogy Musard négyesét veled fogom ma táncolni? Hja! ce que nous femmes voulons! . . .“

egy kis elveszint
A
nak is u
még nem
Még csal
már is
két hét
rut nyav
gyarak
tökéletes
mert ne
Fu
irja: Érd
járásbír
írott sz
felesége
melyik f
a másik
az eljár
tették, h
A mily f
van-e he
eljárásna
Érd
valóság
melynek
ves. A
lyen né
bármily
rint fisz
tyűjén
alatt eg
ellátva
testvére
mily m
értik. A
gokat in
Piemont
D
Dinijdt
bietet.
G
fordern
D
immerh
Augenm
welche
reffen“
S
lapok“
pester
wieder
der geit
D
Gradme
Kaffor
rer E
bilden
auch ja
D
Anforde
D
dividum
jeinem
harmor
D
Bedürf
lern e
jeinem
D
Wohnf
Wohlh
Ansch
in erft
und in
Ferner
her ü
und di
vieh u
find u
Athmo
nem e
radezu
auch
muß
verma
aufju
find.
Wänd
auf e
Etäd
genet
vollee
feuch
große
und
anzut
Gebä
schrit
des S
stöck
gröb

egy kis időt az anyagiakra, melyek ápolása nélkül elveszünk!

A sárga láz Amerikában. Szegény Amerikának is ugyancsak kijutott a bajból. Olyan csapás még nem érte a derék országot, mint a mostani. Még csak néhány hete pusztit benne a sárga láz, már is egész városok állanak üresen. Az első két hét alatt ötvenezer embertől több elhalt a rut nyavalyában. A mezők aratlatlanul hevernek, a gyárak megszűntették a munkát. Némely vidék tökéletesen kihalt és nem állhatják utját a bajnak, mert nem segít ellene semmiféle orvosi tudomán.

Furesa asszonyesere. A szathmári „Szamos“ írja: Érdekes történetet jelentettek egyik szomszédjárásbírószághoz. Két egyformán gyermektelen férj írott szerződés alapján kölcsönösen kieserélték feleségeiket 8 napra; kötelezvé magukat, hogy a melyik feleségének gyermeke születend, az a férj a másiknak 100 frtot fizet. E feljelentést nem az eljárásukat meg nem bánt férjek, vagy asszonyok tették, hanem illető lelkészeik közbotrány címen. A mily furesa tehát a történet, épen oly érdekes, van-e helye ily indokból a közkereset vagy fenytő eljárásnak?

Erőművi gyorsíró. A párisi közkiállítás egyik valóságos csodaműve az olasz osztályban van, a melynek föltalálója egy olvasni nem tudó kézműves. A találmány mechanikai stenograph, a melyen néhány heti tanulás után minden beszédet bármily nyelven le lehet írni. Külső látszat szerint fészharmonikához hasonlít, melynek 22 billentyűjén „játsszanak.“ Közepén egy henger van, mely alatt egy papírszalag megy el és betűjegyekkel ellátva kerül ki alóla. Két leány, a föltaláló nőtestvérei, reggeltől estig „írják“ a mondott, bármily nyelvű beszédek, — ha mindjárt nem is értik. A gép a leányok által hallott s játszott hangokat írja le. — A föltaláló Michela, Oualsolloból Piemontból való s Di Pietro társával készíté.

Speries, den 4. Oktober.

Wir leben gegenwärtig in einer Zeit, welche in Hinsicht der Sanitätsverhältnisse wenig Erfreuliches bietet.

Epidemien aller Art durchziehen das Land und fordern allenthalben ihre Opfer.

Doch wäre dies auch nicht der Fall, so ist es immerhin eine unserer vorzüglichsten Pflichten unser Augenmerk auch den sanitären Interessen zuzuwenden, welche an Wichtigkeit gar manchen „politischen Interessen“ gleichkommen.

Im Nachfolgenden wollen wir einen im „Közeglapok“ erschienenen vorzüglichen Artikel des Budapestener Universitätsprofessors Dr. Fodor auszugsweise wiedergeben. Der fragliche Artikel bespricht das Thema der gesunden Wohnung.

Die Wohnung — sagt Dr. Fodor — ist der Gradmesser der Cultur eines Volkes, ein wichtiger Faktor des sozialen Wohlstandes und Regulator unserer Sanitätsverhältnisse. Die Wohnungsverhältnisse bilden daher sowohl in kultureller, als socialer, wie auch sanitärer Hinsicht eine wichtige Tagesfrage.

Die Civilisation stellt dem Wohnhause gegenüber Anforderungen auf Commodität.

Bei fortgeschrittener Bildung wird von dem Individuum sorgsam in Betracht genommen, was mit seinem physischen und moralischen Wohlbefinden am meisten harmonirt.

Und während für ihn hieraus einestheils neue Bedürfnisse erwachsen, die er zu befriedigen sucht, so lernt er anderstheils alles dasjenige zu verachten, was seinem Wohlbefinden störend entgegentritt.

Der zivilisirte Mensch wird sich daher so ein Wohnhaus wünschen, welches den Anforderungen seines Wohlbefindens und nebenbei auch seinen ästhetischen Anschauungen am meisten entspricht.

Bezüglich der Wohnhäuser unseres Landvolkes ist in erster Reihe zu bemängeln, daß dieselben zu nieder und in folge dessen zumeist feucht und naß sind. — Ferner sind die Häuslichkeiten meistens klein und daher überfüllt. Es wohnt darin der Vater, die Mutter und die ganze Familie, außerdem nicht selten Feder- und sonstige nützliche Hausthiere. — Die Zimmer sind niedrig, die Fenster klein und die darin herrschende Atmosphäre eine derart verdorbene, daß dieselbe einem an bessere Wohnungsverhältnisse Gewöhnten geradezu unerträglich ist.

Die Wohnungsverhältnisse bessern sich indessen auch bei unserem Landvolk von Jahr zu Jahr, dies muß zugestanden werden. Jedes Dorf, jedes Städtchen vermag bereits wenigstens die Keime von Baulichkeiten aufzuweisen, wie solche eines gebildeten Volkes würdig sind. So weist namentlich die Weiße der äußeren Wände selbst in den kalkarmen Gegenden des Alfdöds, auf einen empfänglicheren Sinn.

Anderstheils sind aber auch die Häuser in vielen Städten nicht um vieles besser und erinnern im Allgemeinen lebhaft an die Baulichkeiten unseres Landvolkes, indem dieselben ebenfalls finster, niedrig und feucht sind. Zum anderen Theile finden sich wider große kasernenartige Gebäude, in welcher finstere Gänge und eine der Behaglichkeit widersprechende Eintheilung anzutreffen sind. Das ganze Gepräge dieser unbequemen Gebäude deutet auf deutschen Ursprung.

In Deutschland — namentlich in dessen fortgeschrittenen Gegenden — sind auch die Wohllichkeiten des Landvolkes beginnen und geräumig, sogar zumeist stockhoch und zeugen diese Gebäude von Geschmack und größerer Bildung.

Von den Behausungen der Vornehmern, hauptsächlich in Städten, läßt sich dies schon weniger sagen, denn dies sind in Regel alte, dem Verfall nahe Häuser, die oft überfüllt sind. Die neueren Bauten bilden natürlich eine Ausnahme.

Die Wohnhäuser des französischen Volkes sind kaum so bequem, wie jene der Deutschen; hingegen sind die Häuser der Wohlhabenderen sehr gefällig und freundlich Ueberhaupt sind jene burgähnlichen Kastele und kasernenmäßigen Steinhausen, wie solche in Deutschland und wohl auch bei uns vorkommen in Frankreich sehr selten.

Das englische Wohnhaus kann als das vollkommenste bezeichnet werden. — In den meisten Gegenden des Landes sind dieselben stockhoch, trocken und mit hohen Fenstern und Thüren versehen. — Jedes Haus wird in der Regel von nur einer Familie bewohnt. Im Zimmer fehlt nie der Kamin.

So sind auch die Häuser der Wohlhabenderen beschaffen.

Es ist anzuhoffen, daß mit dem Fortschreiten der Civilisation diese Bauart allgemein angenommen werden wird.

Man wird vielleicht fragen, inwiefern die Bequemlichkeit mit der gesunden Behausung im Zusammenhang stehe. Die Antwort hierauf ist: daß das Wohlbefinden durch das Gefühl der Behaglichkeit bedeutend gefördert wird.

Das Wohnhaus ist — wie gesagt — ein wichtiger Faktor des Wohlbefindens eines Volkes.

Zum Nachweise dieses möge es genügen, Folgendes zu bemerken.

Wer von uns kennt nicht den günstigen Eindruck, den ein freundlich aussehendes Haus ausübt? Wer wünscht nicht ein Haus, beschienen von der goldenen Sonne, und durchweht von einer frischen reinen Luft, — in welchem Reinlichkeit herrscht und bequeme Möbelstücke zu finden sind, wo der Arbeiter in der Lage ist, von den geistigen, oder körperlichen Mühen des Tages angenehm auszuruhen?

Wahrlich solch ein Wohnhaus macht Einen die Mühen des Tages vergessen! (Fortsetzung folgt.)

Tagesneuigkeiten.

Das Namensfest Sr. Majestät des Königs wurde gestern auf übliche Weise mit einem in der Pfarrkirche abgehaltenen solennen Gottesdienste celebrirt, welchem die Vertreter sämmtlicher hier befindlichen Civil- und Militärbehörden beiwohnten.

Das verunglückte Kind, welches sich — wie wir in der vorigen Nummer berichteten, so arg verbrannte — ist seinen Wunden im Laufe dieser Woche erlegen.

Die Leiche des Grafen Gyula Döessffy wurde vorigen Samstag in der Familiengruft zu Zinta auf feierliche Weise beigesetzt.

Der Sarg war mit schönen Kränzen förmlich bedeckt. Orden und Kammerherrenschlüssel wurden vorangetragen. Dem Sarge folgte eine imposante Menge, da Leidtragende von allen Seiten erschienen waren.

Besonders aber war Speries vertreten, da nahezu die ganze Stadt dem Leichenzuge beiwohnte.

Der dahingegangene Graf hat sich bei Lebenszeiten vielfache Verdienste um das Gemeinwohl erworben, es ist daher kein Wunder, daß die Theilnahme eine so allgemeine war.

Friede seiner Asche!

Spende für die Verwundeten. Herr Professor Mikolfit hat der Stadtbehörde drei Packete Charpie für die Verwundeten am Kriegsschauplatz zur Weiterbeförderung übergeben. Die Charpie haben seine Schüler gesupft.

Schadensfeuer. Donnerstag Abends gegen acht Uhr brach in Sebes auf bisher noch unermittelte Weise Feuer aus, welches drei Häuser einäscherte.

Im Theater beginnt die unter der Leitung des Theaterdirektors Veres wirkende Gesellschaft heute den Cyclus ihrer Vorstellungen.

Die Rede Josef Váno's, mit welcher derselbe in seiner Eigenschaft als Distrikts-Inspktor die restituirte Rechtsakademie am 8. September d. J. eröffnete, befindet sich unter der Presse und wird demnächst im Drucke erscheinen.

Auf die Annonce des Herrn Rosenberg, welche im heutigen Inseratentheile enthalten ist, machen wir hiemit aufmerksam.

Es bietet sich nämlich Jedermann die Gelegenheit bei der genannten Firma die geschmackvollsten Galanteriewaaren zu herabgesetzten Preisen anzuschaffen zu können.

Der erste Frost. Gestern Früh waren die Dächer bei uns nach langer Zeit wieder einmal weiß. Es war der erste Frost. Im vorigen Jahre trat bei uns der erste Frost bereits Mitte September ein.

Den vierteljährigen Bericht des Stadtphysikus veröffentlichen wir an anderer Stelle. Aus demselben geht hervor, daß die Pockenkrankheit im Laufe des vorigen Monats den Charakter einer Epidemie angenommen hat. Die Erfahrung hat aber gelehrt, daß wirkliche Blattern nur bei nicht Geimpften aufgetreten sind.

Necrolog. Am 30. September d. J. verschied Ottilie Reichhart in Folge eines längeren Kranklebens im 44. Lebensjahre.

Friede ihrer Asche!

Das Sperieser Bierbrauerrecht-Composseforat soll — wie wir vernehmen — ihre ordentliche Jahres-Generalversammlung am 15. d. M. im Sitzungssaale des Stadthauses abhalten.

Schulfest. Im hiesigen kath. Gymnasium wurde das Namensfest Sr. Majestät des Königs seitens des Lehrkörpers und der studirenden Jugend gestern feierlich begangen.

Die letzten Stunden Mehemed Ali's. Aus Salonich wird der „Pall Mall Gazette“ berichtet, daß dort am 12. v. M. ein Schwager Mehemed Ali's, Cöhem Bey, mit einem verwundeten Diener angekommen, der selbst nur durch Verkleidung dem Blutbade entronnen sei, von welchem die Ermordung Mehemed Ali's begleitet war und über die letztere folgenden Bericht erstattet habe: Am 4. September umringten in Zafova etwa 10.000 Albanesen den Konak Abdullah Paschas, eines von Mehemed Ali gewonnenen albanesischen Notablen, welcher den Muschir beherbergte, und eröffneten ein heftiges Feuer, das von den Insassen, einschließlich der zwei Kompagnien, die Mehemed Ali zu seiner Bedeckung mit sich führte, lebhaft erwidert ward. Das ging so zwei Tage lang. Freitag hatte die kleine Besatzung ihre Munition bereits verköstet und war auf etwa 60 Personen, einige Offiziere, 40 Soldaten und 20 Diener zusammengeschrumpft. In dieser Bedrängniß legten die Soldaten ihre Waffen nieder und ergaben sich den Albanesen; einige der Offiziere entkamen in den Uniformen ihrer Leute. Unterdessen hatten die Albanesen ein benachbartes Minaret bestiegen, von wo aus sie ein gutes Ziel auf den Schanlik hatten, wo Mehemed Ali und sein Stab sich befanden. Die andere Seite des Hauses, der Harem, aus dem die Weiber glücklicherweise entfernt waren, wurde in Flammen gesetzt. Das Feuer von der Moschee aus, sowie der Rauch zwangen Mehemed Ali, um 3 Uhr Nachmittags sich nach einem kleinen Thurme in der Nähe zurückzuziehen. Als das Feuer und der Rauch sich auch nach dem Thurme verbreiteten, rief Mehemed Ali aus: „Wenigstens laßt mich einen Soldatentod sterben!“ und trat, die Treppe hinabsteigend, den anstürmenden Albanesen entgegen. Er fiel augenblicklich von Kugeln durchbohrt. Abdullah Pascha, der am Beine verwundet war, wurde von den Albanesen von der Höhe des Thurmes hinabgestürzt. Auch Bairam und Schafir wurden dann ermordet. Die Leichen der Opfer dienten den Albanesen noch zum Ziele für ihre Büchsen. Mehemed Ali soll vor seiner Beerdigung 200 Kugeln erhalten haben. Während des ganzen Vorganges machte der Stadthalter von Zafova keinen Versuch, den Belagerten beizustehen.

In Angelegenheit der Sistirung der diesjährigen Kontroll-Versammlungen hat der Landesverteidigungsminister unterm 16. v. die nachstehenden Verfügungen getroffen: Da durch die partielle Mobilisirung eines Theiles der ungarischen Linien-Regimenter und in Folge Erhöhung mehrerer ungarischer Heeres-Abtheilungen auf den Kriegsfuß, die auf unbestimmte Zeit beurlaubten Wehrpflichtigen und Ersatz-Reservisten für effektive Dienstleistung durch die betreffenden Ergänzungsbetriebs-Kommanden massenhaft einberufen worden, so ist die zu den Kontroll-Versammlungen alljährlich einzurückende verpflichtete Mannschaft hiedurch bedeutend vermindert worden. Demnach hat die 1878. Kontroll-Versammlung, in Folge der mit dem gemeinsamen Kriegsminister getroffenen Vereinbarungen, für die ungarischen Kränländer zu unterbleiben, wovon die Jurisdiktions-Behörden zur Kenntnisaufnahme und sofortiger Kundmachung mit dem Beifügen verständigt werden, daß in Folge Zuschrift des gemeinsamen Kriegsministeriums vom 8. d. M., Z. 5920, hievon sämmtliche Truppen-Kommanden, so auch die Landes-General-Kommanden verständigt wurden.

Vertilgung der Ratten. Nach genauer, sachkundiger und lang fortgesetzter Beobachtung macht H. Kluge in Breslau über das allgemein verhaßte und schädliche Thier, die Ratte, folgende Mittheilung: Die Ratte begattet sich jährlich höchstens fünfmal, wirft 6—8 Junge; die Tragezeit beträgt 21 Tage. Gleich nach dem Wurfe geschieht die zweite Begattung. Erst in 14 Tagen fangen sie sich selbst ihre Nahrung, obgleich sie die Mutter noch säugt. Der zweite Wurf gibt schwächliche Junge, welche von den Alten verzehret werden. Der dritte Wurf ist wieder stärker und bleibt am Leben, während der vierte dem zweiten gleicht und dessen Schicksal hat. Der genannte Beobachter rühmt — was gewiß überraschen wird — der Ratte außerordentliche Reinlichkeit nach. Das sicherste Mittel die Ratten zu vertilgen, ist die Hundszunge (Cynoglossum officin.), früher officinell durch ganz Europa an Hecken, riecht betäubend, blüht dunkelroth und trichterförmig. — Eine Begattung der Ratten mit dem Meeresschweinchen hält der Beobachter für eine Fabel.

Heirathsgedanken. Um gleichsam schon im Worte anzudeuten, daß die Ehe an keine Berufsbranche gebunden ist, hat die Sprache bei jedem einzelnen Stand einen besondern Ausdruck für die Verheirathung; der Spieler will eine gute Partie machen; — der Knecht wird plötzlich ein Freier; — der Kutscher hält an und führt die Braut heim; — der Theolog wird Heirathskandidat; — der Redner trägt seinen Antrag vor; — der Priester tritt in Hymens Tempel ein; — der Juwelier will die Ringe wechseln; — der Seemann will in den Hafen der Ehe einlaufen; — der Ordens-süchtige bekommt das Hauskreuz; — der Buchbinder will sich ewig binden; — der Baumeister will ein Haus machen; der — Diplomat möchte ein dauerndes Bündniß schließen; kurz, Jeder will etwas Anderes und doch daselbe: heirathen!

egy kis időt az anyagiakra, melyek ápolása nélkül elveszünk!

A sárga láz Amerikában. Szegény Amerikának is ugyancsak kijutott a bajból. Olyan csapás még nem érte a derék országot, mint a mostani. Még csak néhány hete pusztát benne a sárga láz, már is egész városok állanak üresen. Az első két hét alatt ötvenezer embernél több elhalt a rut nyavalyában. A mezők aratlatlanul hevernek, a gyárak megszűntették a munkát. Némely vidék tökéletesen kihalt és nem állhatják útját a bajnak, mert nem segít ellene semmiféle orvosi tudomán.

Furesa asszonycsere. A szathmári „Szamos“ írja: Érdekes történetet jelentettek egyik szomszéd járásbíróhoz. Két egyformán gyermektelen férj írott szerződés alapján kölcsönösen kieserélték feleségeiket 8 napra; kötelezvének magukat, hogy a meiyik feleségének gyermeke születend, az a férj a másiknak 100 frtot fizet. E feljelentést nem az eljárásukat meg nem bánt férjek, vagy asszonyok tették, hanem illető lelkészeik közbotrány címen. A mily furesa tehát a történet, épen oly érdekes, van-e helye ily indokból a közkereset vagy fenytő eljárásnak?

Erőművi gyorsíró. A párisi közkiállítás egyik valóságos csodaműve az olasz osztályban van, a melynek föltalálója egy olvasni nem tudó kézműves. A találmány mechanikai stenograph, a melyben néhány heti tanulás után minden beszédet bármily nyelven le lehet írni. Külső látszat szerint fészharmonikához hasonlít, melynek 22 billentyűjén „játszanak.“ Közepén egy henger van, mely alatt egy papírszalag megy el és betűjegyekkel ellátva kerül ki alóla. Két leány, a föltaláló nőtestvérei, reggeltől estig „írják“ a mondott, bármily nyelvű beszédeket, — ha mindjárt nem is értik. A gép a leányok által hallott s játszott hangokat írja le. — A föltaláló Michela, Ouasolloból Piemontból való s Di Pietro társával készíté.

Speries, den 4. Oktober.

Wir leben gegenwärtig in einer Zeit, welche in Hinsicht der Sanitätsverhältnisse wenig Erfreuliches bietet.

Epidemien aller Art durchziehen das Land und fordern allenthalben ihre Opfer.

Doch wäre dies auch nicht der Fall, so ist es immerhin eine unserer vorzüglichsten Pflichten unser Augenmerk auch den sanitären Interessen zuzuwenden, welche an Wichtigkeit gar manchen „politischen Interessen“ gleichkommen.

Im Nachfolgenden wollen wir einen im „Közeglapok“ erscheinenden vorzüglichen Artikel des Budapestener Universitätsprofessors Dr. Fodor auszugsweise wiedergeben. Der fragliche Artikel bepricht das Thema der gefundenen Wohnung.

Die Wohnung — sagt Dr. Fodor — ist der Gradmesser der Cultur eines Volkes, ein wichtiger Faktor des sozialen Wohlstandes und Regulator unserer Sanitätsverhältnisse. Die Wohnungsverhältnisse bilden daher sowohl in kultureller, als socialer, wie auch sanitärer Hinsicht eine wichtige Tagesfrage.

Die Civilisation stellt dem Wohnhause gegenüber Anforderungen auf Commodität.

Bei fortgeschrittener Bildung wird von dem Individuum sorgsam in Betracht genommen, was mit seinem physischen und moralischen Wohlfühlen am meisten harmonisirt.

Und während für ihn hieraus einestheils neue Bedürfnisse erwachsen, die er zu befriedigen sucht, so lernt er anderstheils alles dasjenige zu verachten, was seinem Wohlfühlen störend entgegentritt.

Der zivilisirte Mensch wird sich daher so ein Wohnhaus wünschen, welches den Anforderungen seines Wohlfühlens und nebenbei auch seinen ästhetischen Anschauungen am meisten entspricht.

Bzüglich der Wohnhäuser unseres Landvolkes ist in erster Reihe zu bemängeln, daß dieselben zu nieder und in Folge dessen zumeist feucht und naß sind. — Ferner sind die Häuslichkeiten meistens klein und daher überfüllt. Es wohnt darin der Vater, die Mutter und die ganze Familie, außerdem nicht selten Feder- und sonstige nützliche Hausthiere. — Die Zimmer sind niedrig, die Fenster klein und die darin herrschende Atmosphäre eine derart verdorbene, daß dieselbe einem an bessere Wohnungsverhältnisse Gewöhnten geradezu unerträglich ist.

Die Wohnungsverhältnisse bessern sich indessen auch bei unserem Landvolf von Jahr zu Jahr, dies muß zugestanden werden. Jedes Dorf, jedes Städtchen vermag bereits wenigstens die Keime von Baulichkeiten aufzuweisen, wie solche eines gebildeten Volkes würdig sind. So weist namentlich die Weiße der äußeren Wände selbst in den kalkarmen Gegenden des Alfsóds, auf einen empfänglicheren Sinn.

Anderstheils sind aber auch die Häuser in vielen Städten nicht um vieles besser und erinnern im Allgemeinen lebhaft an die Baulichkeiten unseres Landvolkes, indem dieselben ebenfalls finster, niedrig und feucht sind. Zum anderen Theile finden sich wieder große kasernenartige Gebäude, in welcher finstere Gänge und eine der Beaglichkeit widersprechende Eintheilung anzutreffen sind. Das ganze Gepräge dieser unbequemen Gebäude deutet auf deutschen Ursprung.

In Deutschland — namentlich in dessen fortgeschritteneren Gegenden — sind auch die Baulichkeiten des Landvolkes beginnen und geräumig, sogar zumeist stockhoch und zeugen diese Gebäude von Geschmack und größerer Bildung.

Von den Behausungen der Vornehmern, hauptsächlich in Städten, läßt sich dies schon weniger sagen, denn dies sind in Regel alte, dem Verfall nahe Häuser, die oft überfüllt sind. Die neueren Bauten bilden natürlich eine Ausnahme.

Die Wohnhäuser des französischen Volkes sind kaum so bequem, wie jene der Deutschen; hingegen sind die Häuser der Wohlhabenderen sehr gefällig und freundlich Ueberhaupt sind jene burgähnlichen Kastele und kasernenmäßigen Steinhausen, wie solche in Deutschland und wohl auch bei uns vorkommen in Frankreich sehr selten.

Das englische Wohnhaus kann als das vollkommenste bezeichnet werden. — In den meisten Gegenden des Landes sind dieselben stockhoch und mit hohen Fenstern und Thürnen versehen. — Jedes Haus wird in der Regel von nur einer Familie bewohnt. Im Zimmer fehlt nie der Kamin.

So sind auch die Häuser der Wohlhabenderen beschaffen.

Es ist anzuhoffen, daß mit dem Fortschreiten der Civilisation diese Bauart allgemein angenommen werden wird.

Man wird vielleicht fragen, inwiefern die Bequemlichkeit mit der gefundenen Behausung im Zusammenhang stehe. Die Antwort hierauf ist: daß das Wohlfinden durch das Gefühl der Beaglichkeit bedeutend gefördert wird.

Das Wohnhaus ist — wie gesagt — ein wichtiger Faktor des Wohlseins eines Volkes.

Zum Nachweise dieses möge es genügen, Folgendes zu bemerken.

Wer von uns kennt nicht den günstigen Eindruck, den ein freundlich aussehendes Haus ausübt? Wer wünscht nicht ein Haus, beschienen von der goldenen Sonne, und durchweht von einer frischen reinen Luft, — in welchem Reinlichkeit herrscht und bequeme Möbelstücke zu finden sind, wo der Arbeiter in der Lage ist, von den geistigen, oder körperlichen Mühen des Tages angenehm auszuruhen?

Wahrlich solch ein Wohnhaus macht Einen die Mühen des Tages vergessen! (Fortsetzung folgt.)

Tagesneuigkeiten.

Das Namensfest Sr. Majestät des Königs wurde gestern auf übliche Weise mit einem in der Pfarrkirche abgehaltenen solennen Gottesdienste celebrirt, welchem die Vertreter sämmtlicher hier befindlichen Civil- und Militärbehörden beiwohnten.

Das verunglückte Kind, welches sich — wie wir in der vorigen Nummer berichteten, so arg verbrannte — ist seinen Wunden im Laufe dieser Woche erlegen.

Die Leiche des Grafen Gyula Döswessy wurde vorigen Samstag in der Familiengruft zu Sinta auf feierliche Weise beigesetzt.

Der Sarg war mit schönen Kränzen förmlich bedeckt. Orden und Kammerherrenschlüssel wurden vorangetragen. Dem Sarge folgte eine imposante Menge, da Leidtragende von allen Seiten erschienen waren.

Besonders aber war Speries vertreten, da nahezu die ganze Stadt dem Leichenzuge beiwohnte.

Der dahingegangene Graf hat sich bei Lebenszeiten vielfache Verdienste um das Gemeinwohl erworben, es ist daher kein Wunder, daß die Theilnahme eine so allgemeine war.

Friede seiner Asche!

Spende für die Verwundeten. Herr Professor Mikolitz hat der Stadtbehörde drei Packete Charpie für die Verwundeten am Kriegsschauplatz zur Weiterbeförderung übergeben. Die Charpie haben seine Schüler gesupft.

Schadenfeuer. Donnerstag Abends gegen acht Uhr brach in Sebes auf bisher noch unermittelte Weise Feuer aus, welches drei Häuser einäscherte.

Im Theater beginnt die unter der Leitung des Theaterdirectors Veres wirkende Gesellschaft heute den Cyclus ihrer Vorstellungen.

Die Rede Josef Vándó's, mit welcher derselbe in seiner Eigenschaft als Distrikual-Inspektor die reorganisirte Rechtsakademie am 8. September d. J. eröffnete, befindet sich unter der Presse und wird demnächst im Druck erscheinen.

Auf die Annonce des Herrn Rosenbergs, welche im heutigen Inseratentheile enthalten ist, machen wir hiemit aufmerksam.

Es bietet sich nämlich Jedermann die Gelegenheit bei der genannten Firma die geschmackvollsten Galanteriewaaren zu herabgesetzten Preisen anschaffen zu können.

Der erste Frost. Gestern Früh waren die Dächer bei uns nach langer Zeit wieder einmal weiß. Es war der erste Frost. Im vorigen Jahre trat bei uns der erste Frost bereits Mitte September ein.

Den vierteljährigen Bericht des Stadtphysikus veröffentlichen wir an anderer Stelle. Aus demselben geht hervor, daß die Pockenkrankheit im Laufe des vorigen Monats den Charakter einer Epidemie angenommen hat. Die Erfahrung hat aber gelehrt, daß wirkliche Blattern nur bei nicht Geimpften aufgetreten sind.

Neurolog. Am 30. September d. J. verschied Ottilie Weichhart in Folge eines längeren Herzleidens im 44. Lebensjahre.

Friede ihrer Asche!

Das Sperieser Bierbrauerrecht-Compositorat soll — wie wir vernehmen — ihre ordentliche Jahres-Generalversammlung am 15. d. M. im Sitzungssaale des Stadthauses abhalten.

Schulfest. Im hiesigen kath. Gymnasium wurde das Namensfest Sr. Majestät des Königs seitens des Lehrkörpers und der studirenden Jugend gestern feierlich begangen.

Die letzten Stunden Mehemed Ali's. Aus Salonich wird der „Pall Mall Gazette“ berichtet, daß dort am 12. v. M. ein Schwager Mehemed Ali's, Eshem Bey, mit einem verwundeten Diener angekommen, der selbst nur durch Verkleidung dem Blutbade entronnen sei, von welchem die Ermordung Mehemed Ali's begleitet war und über die letztere folgenden Bericht erstattet habe: Am 4. September umringten in Zakova etwa 10.000 Albanesen den Konak Abdullah Paschas, eines von Mehemed Ali gewonnenen albanesischen Notablen, welcher den Muschir beherbergte, und eröffneten ein heftiges Feuer, das von den Insassen, einschließlich der zwei Kompagnien, die Mehemed Ali zu seiner Bedeckung mit sich führte, lebhaft erwidert ward. Das ging so zwei Tage lang. Freitag erwiderte die kleine Besatzung ihre Munition bereits erschossen und war auf etwa 60 Personen, einige Offiziere, 40 Soldaten und 20 Diener zusammengeschrumpft. In dieser Bedrängniß legten die Soldaten ihre Waffen nieder und ergaben sich den Albanesen; einige der Offiziere entkamen in den Uniformen ihrer Leute. Unterdessen hatten die Albanesen ein benachbartes Minaret bestiegen, von wo aus sie ein gutes Ziel auf den Schamlik hatten, wo Mehemed Ali und sein Stab sich befanden. Die andere Seite des Hauses, der Harem, aus dem die Weiber glücklicherweise entfernt waren, wurde in Flammen gesetzt. Das Feuer von der Moschee aus, sowie der Rauch zwangen Mehemed Ali, um 3 Uhr Nachmittags sich nach einem kleinen Thurme in der Nähe zurückzuziehen. Als das Feuer und der Rauch sich auch nach dem Thurme verbreiteten, rief Mehemed Ali aus: „Wenigstens laßt mich einen Soldatentod sterben!“ und trat, die Treppe hinabsteigend, den aufstürmenden Albanesen entgegen. Er fiel augenblicklich von Kugeln durchbohrt. Abdullah Pascha, der am Beine verwundet war, wurde von den Albanesen von der Höhe des Thurmes hinabgestürzt. Auch Bairam und Schafir wurden dann ermordet. Die Leichen der Opfer dienten den Albanesen noch zum Ziele für ihre Büchsen. Mehemed Ali soll vor seiner Beerdigung 200 Kugeln erhalten haben. Während des ganzen Vorganges machte der Statthalter von Zakova keinen Versuch, den Belagerten beizustehen.

In Angelegenheit der Sistirung der diesjährigen Kontrolls-Versammlungen hat der Landesverteidigungsminister unterm 16. v. die nachstehenden Verfügungen getroffen: Da durch die partielle Mobilisirung eines Theiles der ungarischen Linien-Regimenter und in Folge Erhöhung mehrerer ungarischer Heeres-Abtheilungen auf den Kriegszug, die auf unbestimmte Zeit beurlaubten Wehrpflichtigen und Ersatz-Reservisten für effektive Dienstleistung durch die betreffenden Ergänzungsbetriebs-Kommanden massenhaft einberufen worden, so ist die zu den Kontrolls-Versammlungen alljährlich einzurückenden verpflichtete Mannschaft hiedurch bedeutend vermindert worden. Demnach hat die 1878. Kontrolls-Versammlung, in Folge der mit dem gemeinsamen Kriegsminister getroffenen Vereinbarungen, für die ungarischen Krönländer zu unterbleiben, wovon die Jurisdiktions-Behörden zur Kenntnisaahme und sofortiger Kundmachung mit dem Befügen verständigt werden, daß in Folge der Zusammenkunft des gemeinsamen Kriegsministeriums vom 8. d. M., 3. 5920, hievon sämmtliche Truppen-Kommanden, so auch die Landes-General-Kommanden verständigt wurden.

Vertilgung der Ratten. Nach genauer, sachkundiger und lang fortgesetzter Beobachtung macht H. Kluge in Breslau über das allgemein verhasste und schädliche Thier, die Ratte, folgende Mittheilung: Die Ratte begattet sich jährlich höchstens fünfmal, wirft 6—8 Junge; die Tragezeit beträgt 21 Tage. Gleich nach dem Wurf geschieht die zweite Begattung. Erst in 14 Tagen fangen die Jungen zu sehen an, nach sieben Tagen suchen sie sich selbst ihre Nahrung, obgleich sie die Mutter noch säugt. Der zweite Wurf gibt schwächliche Junge, welche von den Alten verzehrt werden. Der dritte Wurf ist wieder stärker und bleibt am Leben, während der vierte dem zweiten gleicht und dessen Schicksal hat. Der genannte Beobachter rühmt — was gewiß überraschen wird — der Ratte außerordentliche Reinlichkeit nach. Das sicherste Mittel die Ratten zu vertilgen, ist die Hundszunge (cynoglossum officin.), früher officinell durch ganz Europa an Hecken, riecht betäubend, blüht dunkelroth und trichterförmig. — Eine Begattung der Ratten mit dem Meeresschweinchen hält der Beobachter für eine Fabel.

Heirathsgedanken. Um gleichsam schon im Worte anzudeuten, daß die Ehe an keine Berufschränke gebunden ist, hat die Sprache bei jedem einzelnen Stand einen besondern Ausdruck für die Verheirathung; der Spieler will eine gute Partie machen; — der Knecht wird plötzlich ein Freier; — der Kutscher hält an und führt die Braut heim; — der Theolog wird Heirathskandidat; — der Redner trägt seinen Antrag vor; — der Priester tritt in Hymens Tempel ein; — der Juwelier will die Ringe wechseln; — der Seemann will in den Hafen der Ehe einlaufen; — der Ordenssüchtige bekommt das Hauskreuz; — der Buchbinder will sich ewig binden; — der Baumeister will ein Haus machen; der — Diplomat möchte ein dauerndes Bündniß schließen; kurz, Jeder will etwas Anderes und doch daselbe: heirathen!

Kleine politische Rundschau.

Wien, 2. Oktober. Se. Majestät hat das Demissionsgesuch des Finanzministers Szell angenommen, denselben jedoch bis zur Ernennung seines Nachfolgers mit der Weiterführung des Finanz-Portefeuilles betraut. Bezüglich des Demissionsgesuches des Ministeriums aber hat sich Se. Majestät die Entscheidung für später vorbehalten. Finanzminister Szell reist heute Abends nach Budapest und morgen Abends von dort nach Kütös.

Belgrad, 2. Oktober. Meldung der „Pol. Kor.“: Mehr als 4000 Insurgenten samt Kriegsmaterial flüchteten nach Serbien, woselbst sie entwaffnet und internirt wurden; darunter zwei Paschas, 200 Begs, ein ganzes Bataillon Nizam, drei Krupp'sche Geschütze und einige tausend Hinterlader, viele Pferde, Proviant und Munition. Fast täglich überschreiten kleine türkische Insurgenten-Banden mit Weibern, Kindern und Habe die serbische Grenze. Die Grenzregulirungs-Kommission ging nach Nisch. — Serbien übergab den Distrikt Abilic an die Russen. — Die Bildung des neuen Kabinetts wird nach der demnächstigen Ankunft Nikits' erwartet.

Konstantinopel, 2. Oktober. Die Idee einer Konferenz der hier akkreditirten Botschafter ist lebhaft ventilirt worden, ist aber bereits überwunden.

Es gibt wenig Krankheiten, welche so vielen Heilmitteln das Dasein schenken, als das Asthma und sind die meisten dieser mehr oder weniger werthlosen Medicamente einer Vergessenheit anheimgefallen, die sie nur zu sehr verdient haben. Die äußerst wohlthätige Wirkung dagegen, welche der Theer auf alle Affectionen der Athmungsorgane ausübt, haben zu zahlreichen Experimenten Anlass gegeben, aus denen die Thatfache hervorgegangen ist, daß zu den wirksamsten Heilmitteln gegen Asthma unstreitig die Guinot'schen Theerkapseln zählen. Meistens führen schon 2 oder 3 Theerkapseln zu jeder Mahlzeit genommen eine fast augenblickliche Linderung herbei, was selbstverständlich nicht ausschließt, daß in veralteten Fällen dies Verfahren während einiger Zeit fortgesetzt werden muß. Da übrigens schon nach dem ersten Gebrauch der Guinot'schen Theerkapseln eine wesentliche Erleichterung in dem Zustande des Kranken eintritt, so wird dieser schon von selbst dies Mittel so lange anwenden, bis er sich vollständig geheilt sieht. Dabei kommt die ganze Cur nur auf den gewiß bescheidenen Preis von 10—20 Kreuzern täglich zu stehen.

Um die ächten Guinot'schen Theerkapseln zu erhalten, sollte man darauf sehen, daß jeder Flacon die Unterschrift des Herr Guinot in dreifarbigem Drucke trägt.

Depot in: allen Apotheken, Generalvertrieb von Deutschland und Oesterreich-Ungarn **Einain & Comp.** Frankfurt a. M.

Fruchtpreise vom 4. Oktober 1878.

Woggen per 100 Kilogr.	fl.	5.50	5.75
Weizen „ 100 „	„	7.50	8.25
Gerste „ 100 „	„	5.75	6.75
Hofer „ 100 „	„	3.75	4.50
Hafer „ 100 „	„	—	—
Erbfen „ 100 „	„	6.50	7.25
Vinten „ 100 „	„	6.—	9.—
Hirsoln „ 100 „	„	6.—	8.—
Erbsäpfel „ 100 „	„	1.40	—

Die in Wien am 28. September gehobene Zahlen: **64, 56, 34, 83, 78.**

Die nächste Ziehung ist am 12. Oktober 1878.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

1080. sz. 1878.

162 2—3

Árlejtési hirdetmény.

Az alantírott hivatal 1879-ik évi szükségletére szállítandó következő **termény- és anyagszerek beszerzésére** nézve ezennel árlejtés hirdettetik:

1-ször 410 hectoliter búza, melynek hectoliterenként 74 kilogram súlylyal kell birnia.

2-szor	543 hectoliter	rozsa, hectoliterként 70 kilogram súlylyal.
3-szor	730 hectoliter	zab, hectoliterként 43 kilogram súlylyal.
4-szer	15.400 kilogram	lószena
5-ször	10.000	zsupszalma
6-szor	5.000	alomszalma
7-szer	100	faolaj
8-szor	100	repczeolaj
9-szer	650	kóolaj
10-szer	36	faggyu
11-szer	30	faggyugyertya
12-szer	40	haj
13-szor	1400 darab	fenyűdeszkára

(4 méter méter hosszú, 30 cm. széles és 3 cm. vastag), mely cikkek egyenlő részletekben és pedig 1879. évi március, június, szeptember és decemberhő 1-én szállítandók.

Az ajánlatok elfogadása 1878. évi októberhő 15-én estve 6 óráig történik, a bánatpénz a hivatalos vagy postavevény előmutatása után azon ajánlattevőnek, ki mint legolcsóbb szállító meg nem maradt, az itteni k. pénztárnál 1878. évi októberhő 17-én ki fog adatni.

Az árlejtésre kizárólag zárt ajánlatok fogadtatnak el.

A zárt ajánlatok 50 krros bélyeggel s bánatpénzül az ajánlott összegnek 1% részletével láthatók el.

A bánatpénz készpénzben vagy magyar kir. értékpapírban csatolandó.

Az ajánlatban ajánlattevő köteles kitenni, hogy a szállítás feltételeit ismeri, s hogy azoknak magát minden tekintetben aláveti.

Az ajánlott összeg szám- és szószertir kirandó, valamint az is, hogy ajánlattevő a szállítást hectoliter és kilogramok szerint eszközzendő az ajánlott árért.

Az akként szerkesztett zárt ajánlatok csakis a fentebb kitett nap estve 6 óráig, fogadtatnak el, a később beadott ajánlatok visszautasítottak.

A szállítás részletes feltételei az árlejtés hivatalos helyiségében minden nap reggel 9 órától delután 5 óráig megtekinthetők.

Soóvárt, 1878. szeptember 12-án.

M. k. sótermelő és eladó hivatal.

Diszműáru

készletemen **végleg** tudadni szándékozván ezen cikkek árát

tetemesen leszálítottam.

A tisztelt közönségnek alkalmat nyújtván ezáltal ajánlók vagy egyéb ilyenmü szükségletnél jó és olcsó vásárlásra, egyszersmind az illető cikkek felsorolom:

Keztyü- és ékszerszekrénykék fa és bőrben, íróasztali- szivar- és dohánykészülékek fa-, agyag- és bronceban, virágasztalkák edényekkel, varró- és ütőnecesszairak, kártyaprés, ruha-, törülköző- és kulestartók, kézi táskák, pénz- és szivartárcák, fénykép albumok, levelsúlyozók, tea- és cukorszelenecék, társas valamint mulattató és oktató ifjúsági játékok. Gyps- és porcellánfigurák, olajfestmények és minden másféle képek 5 frittól 50 frittig stb. stb.

Ezen fa-, bőr- és bronceból készült általános tetszésü cikkek a tisztelt közönség figyelmébe ajánlván, iparkodni fogok becses igényeit lehető módon kielégíteni.

Eperjes, september hóban 1878.

161 2

Rosenberg S.

750. sz. 1878.

161 2—2

Árlejtési hirdetmény.

A máramaros-szigeti nagytekintetü m. kir. bányá-igazgatóságnak folyó évi juliushő 2-án kelt 5069/1062. sz. a. meghagyása folytán közhírré tétetik, miszerint a soóvári m. k. sótermelő és eladó hivatalnál készletben levő 17.817 kilogr. ócska kovácsolt vas (kazánlemez, pótlemez és srófok) zárt ajánlattal összekötött nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett el fog adatni. — Megjegyeztetvén, hogy a vas anyag kiválogatása meg nem engedtetik.

Venni szándékozók felhivatnak, miszerint 50 krros bélyeggel és a vételár összegnek 10% bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlataikat f. é. októberhő 10-éig az alulírott m. k. hivatalhoz nyujtsák be, hol az árverési feltételek is a kitett határnapig a hivatalos órákon át megtekinthetők.

Soóvárt, 1878. augusztus 20-án.

M. k. sótermelő és eladó hivatal.

Bérlet.

A **raszlaviczi közbirtokosság** részéről közhírré tétetik: miszerint a **magyar-raszlaviczi korcsmáltatási jog** és a **raszlaviczi alsó malom** a hozzá tartozó szántóföldekkel együtt **f. é. októberhő 21-ik napjának d. e. 10 óráján Eperjesen** alólirottnak házánál megtartandó nyilvános **árverés** útján, az **1879. évi január 1-ső napjától** számított és egymás után következő **hat évre** bérebe adatni fog.

Az árverési feltételek alólirottnál megtekinthetők.

Kelt Eperjesen, 1878. évi október 3.

Ruszinkó Endre s. k.,

168 1—2

közbirtokossági igazgató.

Eine grössere Wohnung im Benezúr'schem Hause, frei!

Preisherabsehung.

Um mit meinem grossen

Galanteriewaaren

gänzlich zu räumen, setze ich die Preise derselben um ein bedeutendes herab, und gebe damit Gelegenheit zu vortheilhafter Anschaffung derselben für Geschenke und eigenen Gebrauch. Besondere Beachtung verdienen:

Schreibtisch-Garnituren, Schmuckkassetten, Handschuh- und Sacktuch-Soufflets, Blumen-Tische und Vasen, Necessaires, Damenhandtaschen, Visitenkarten- und Schmuckträger, Rauchgarnituren, Kartenpressen, Ballfächer, Kleider- und Handtuchhalter, Schlüsselträger, Schreibpulte, Photographie-Albuns und Staffeleien, Geld- und Zigarrentaschen. Zeichen- und Maler-Requisiten, angefangene Stickereien auf Papier und Canavas, etc. etc.

Ich empfehle diese mit höchster Eleganz ausgestatteten aus Leder, Thon, Gold und Kupferantique-bronge, feinen Luxusholzern, Porcellan, theils auch mit Stickereien verzierten Gegenstände zur gefäll. Anschaffung bestens, und hoffe den schätzbaren Ansprüchen des geehrten Publicums nach Möglichkeit gerecht werden zu können.

Eperies in September 1878.

Rosenberg S.

166 1—3

Lizitations-Rundmachung.

Von Seite des **Eperieser Bankvereines** wird hiermit bekannt gemacht, daß die bei dem **Eperieser Spar- und Creditverein** sub Nr. 432, 880, 907 und 932, ferner bei der **Ersten oberungarischen Gewerbe und Creditbank** sub Nr. 2090, 2192, 2558, 2628, 2960 und 2978, endlich beim **Eperieser Bankverein** selbst sub Nr.

3066, 3081, 3099, 3109, 3123, 3129, 3135, 3146, 3148, 3149, 3150, 3153, 3154, 3156, 3161, 3163, 3172, 2173, 3176, 3183, 3184, 3190, 3204, 3211, 3213, 3218, 3236, 3238, 3241, 3243, 3249, 3259, 3261, 3271, 3277, 3283, 3287, 3307, 3336, 3346, 3361, 3363, 3364, 3389, 3391, 3393, 3399, 3402, 3403, 3406, 3407, 3409, 3412, 3416, 3417, 3419, 3420, 3422, 3425, 3428, 3430, 3441, 3447, 3452, 3465, 3475, 3480, 3493, 3504, 3505, 3511, 3516, 3521, 3529, 3535, 3537, 3538, 3542, 3544, 3554, 3561, 3564, 3565, 3566, 3567, 3574, 3575, 3576, 3578, 3582, 3585, 3590, 3592, 3595, 3599, 3609, 3612, 3614, 3621, 3624, 3625, 3663.

verpfändeten, bis inclusive 1-ten Juli l. J. verfallenen Pfänder, bestehend in Pretiosen, Werthpapieren und sonstigen Effecten

am 4-ten November 1878

Vormittags 9 Uhr in den Banklokalitäten statutengemäß an den Meistbietenden veräußert werden.

Hievon werden die betreffenden Parteien mit dem Beifügen verständigt, daß die bezeichneten Pfänder bis zum Tage der Lizitation entweder ausgelöst oder prolongirt werden können.

Eperies, den 28. September 1878.

Die Direction.